

Krönika

Alla tycker till om alla

Sport-Kurirens krönikör Pelle Blohm ler åt orgien av tyckare som finns inom sportens värld

Det sägs i vårt avlånga land att det är sommar. Men jag vet inte jag. Utanför mitt kontor när jag tittar fram bakom gardinen slår regnet våldsamt ner i asfalten och bildar små rökpuffar i den fuktiga luften.

Men bara för att förvrida huvudet på mig så lyser solen några minuter senare och så regnar det igen.

Det är lätt att bli schizofren för mindre, vad är det som händer just nu. Som svensk är det ju vädret som allt kretsar kring, och just nu är det erbarmligt trist och sugande deprimerande. Eller? Nä, jag vägrar bli väderslav, måste komma bort från detta daltande med vädergudarna. Jag tänker ignorera dom och bara köra på som en lobotomierad mördarsnigel. Jag gör som kineserna jag lärde känna i Dalian för åtta år sen, jag bryr mig inte. På en direkt svenskinfluerad fråga om hur vädret brukar vara i april svarade min tolk Tomas: How should I know, och tittade skeptiskt på mig. Det märker man väl.

Men, men det är hur som helst tur att vi haft EM slutspelet i fotboll att koncentrera ögongloberna på.

Det har varit intressant och rätt kul, emellanåt. Grekland vann, det vet vi alla nu och jag ska inte tjata vidare om detta nu när allsvenskan återstartat igen. Kan inte kommentera den första rundan av den resterande delen av serien för framförallt ÖSK hade inte spelat sin batalj mot IFK Göteborg när detta skrivs.

I stället tänkte jag skrapa lite i det lustiga faktumet att vi håller på att sätta betyg och bedöma ihjäl oss i media. Alla ska få ris eller ros i den långa näringskedjan av tränare, spelare, publik, kommentatorer, bisittare (så kallade experter) kanaler, studios, frisyrer, ja allt ska grundligt skärskådas.

De många aktörerna på planen och de i absoluta närheten av den är sedan länge hopkopplade med siffror, stjärnor, plus eller minus. Nu har de som pratar om matcherna i teven halkat in i samma typ av betygskalor. Vilken orgie av tyckande om tyckarna och teoretikerna vi

Åsikter. "Varenda tidning har haft sina skrivande tyckare om de pratande tyckarna som tycker till om matcherna. Nu väntar jag bara på att det ploppar upp lite reportrar som sätter betyg på alla krönikörer som sätter betyg på de i teve som bedömer de på planen". Tycker Sport-Kurirens krönikör Pelle Blohm. I översta bilden ser ni SVT:s EM-team, nedre till vänster Radiosportens Ralf Edström och nedre till höger Sportbladets Tina Nordlund. Alla har det haft åsikter om årets EM-slutspel.

FOTO: SCANPIX

haft under fotbolls EM. Varenda tidning har haft sina skrivande tyckare om de pratande tyckarna som tycker till om matcherna. Nu väntar jag bara på att det ploppar upp lite reportrar som sätter betyg på alla krönikörer som sätter betyg på de i teve som bedömer de på planen.

Eller nöjesjournalister som håller koll på reportrarna som synar krönikörerna som skriver om kommentatorerna och ja ni förstår vad jag menar ända in i evigheten. Ett kretslopp som snurrar och lever på varandra så länge fotbollen brin-

ner som den gör nu. Jag är en del av detta men måste ändå säga att det börjar bli en smula absurd. Alla granskar varandra ända in på hudhåret. Allt blir studerat med femtaliga explosiva jätteförstoringsglas och många situationer är konstruerade bara för att det ska finnas något att tycka fast det egentligen inte var något mer än en strålande djupledspass och en enkel bredsida i det högra hörnet. Men okej, det är många som älskar allt grävande i varenda enskild detalj i spelet och då är det bara att leverera. Jag vet också att det är många som gillar hyllningar och sågningar i spalter om tevefolket. Det berör människor som alla är experter när man ser på något som är så svårt att säga vad som är rätt eller fel som fotboll. Det mesta styrs av

den egna inställningen till spelet. Så naturligtvis är det då ett hysteriskt nöje att tycka till om dom som tycker till. Men det roliga är, eller sorgliga, att väldigt många av de som skriver i tidningar och kritiserar sändningar inte verkar veta hur dom går till. Bara ett exempel så här på fredagen: Både Kanal 5 och TV3 har fått skit för att dom har så dålig bild och ljudkvalitet vid några av sina sändningar av det svenska landslagets bortamatcher i kvalspel. Ja, ren kalkonnivå enligt några.

Men sanningen är att om man till exempel befinner sig i Azerbadjan, Armenien eller Vitryssland så är tekniken inte riktigt som här i Västeuropa. Arenorna kan inte erbjuda en service som ger perfekta ljudledningar, det nationella tevebolaget som 99

gånger av 100 sänder ut matchen har inte den tekniken som ger en bildkvalitet som en match med SVT på Råsunda. Det är synd, det är beklagligt men detta kan ingen svensk kanal göra så mycket åt, vad den än heter. Men det är ändå sånt som basuneras ut som någon sorts bevis och kvalitetsstämpel på den kanal som sänder de matcherna.

Nog om detta, men som avslutning är det väl hög tid att spelarna får sätta betyg i tidningarna eller i tevesändningarna om dom som sätter betygen på dom efter utfört arbete. Det vore rätt intressant att se vilket kunnande om sporten som spelarna tycker att deras övervakare har. Samtidigt har vi slutit cirkeln. Alla som är beroende av varandra är sammanknutna med osynliga men högst påtagliga silkestrådar.

